

საქართველოს ქორეოგრაფთა კრეატიული კავშირი

ბაგდაძის 1992 წლის იანვრიდან

№10 (56), სექტემბერი-ოქტომბერი

2015 წელი

ქორეოლოგია — ქორეოგრაფია — საზოგადოება **ფასი 2 ლარი**

C
M
Y
K

გილოცავთ!

საქართველოს
ქორეოგრაფთა კრეატიული კავშირი
განდა იუნესკოს ტექვის
საერთაშორისო
საბჭოს წევრი.

გვ. 3 ქაჩიას ული
ცეცხის
სიტყვების სართული

გვ. 2 ისმონიას ყუყუანს
ბაგდაძის
და პანალოქსები...

უნსაგბელი „ცეცხი“

გვ. 8

ქორეოგრაფიული ზაფხული „კავკასია-2015“

გვ. 4

ოლიმპიური ფესტივალი «თბილისი 2015»

გვ. 12

ქართული ფოლკლორული განხილვის განხილვის

გვ. 7

ბოლოდროს ბერძენი საოცრება

გვ. 11

„ხაპაზ პანოარ პასიონი“

გვ. 9

ისტორიას ყუპანს გაამორიებები და პანადომქსები...

რედაქტორის გვარდი ნარილი პირველი

ოლგა ალაპიძე
წერილის დასაწყისშივე უნდა შევინიშნო: აქ ნამოქრელ პრობლემებს ჩვენ ვაძლავს, სხვა პუბლიკაციებშიც შევხვდებით. კერძოდ, თუნდაც ჩვენი გაზეთის გასული წლების ნომრებში არაერთხელ გვისაუბრია იმის თაობაზე თუ რა ბედი შეიძლება ენოს ფოლკლორულ კულტურას გლობალიზაციის ეპოქის ქართველობში, რა ელის რიცხვმცირე ერებს, რა საკითხებს ესაჭიროება დღეს განსაკუთრებული ყურადღება და ა.შ.

მიუხედავად ყოველივეს, ვფიქრობი, აღნიშნულ საკითხთან მიმართებაში, კვლავაც ინარჩუნებს აქტუალობას, რადგან დღეს უკვე სახეზე გავაქვს გლობალიზაციის შედეგად დამდგარი მულტიკულტურული სივრცის არღვევა-გადალაგების ისეთი მასშტაბები, რაც გუშინ თუ ვაგონის წარმოუდგენლად შორ პერსპექტივად გამოიყურებოდა, ახლა კი სხვა ვითარება და იგი დამოუხდელია განაწავა-ანალიზისათვის სივრცეს, უბრალოდ, აღარ ტოვებს.

პირადად მე, რომელსაც რაღაც გარკვეული წარმოდგენა მაქვს მსოფლიო ისტორიის განვითარების თავისებურებების არგოლოდ, ასე თუ ისე ვიციზნ ძველი აღმოსავლეთის, ისტორიული რომის, მეგრე კი შუა და გვიანი საუკუნეების მსოფლიოს ნაძვანს სახელმწიფოთა არსებობა-თანარსებობის საკითხებს, ნამდვილად აღარ მეგონა, რომ XXI საუკუნის დასასწყობივე ხალხთა დიდი გადასახლების ისეთ-სავე მასშტაბებს შევესწრებოდი, როგორც ეს თავის დროზე რომის იმპერიის ფარგლებში მოხდა და რომელმაც ისეთი ევროპა დატოვა, რომელიც ახ.წ. VII საუკუნეში ჰუნების გამანადგურებელი შემოტევებით სათავედადებული, დღესაც დაულაგებულ-ანეწილია. მართალია ამის მიზეზში მარტო თურქ-მონღოლური ტომების შემოსევები არ ყოფილა და მასში თავისი სიტყვა მომდევნო ეპოქების რეკონსტრუქციებმა, დიდმა და მცირე ომებმაც შეიტანა, მაგრამ საწყის ეტაპზევე ნამოწყებული საცქირო ფუთ-ფუთი დღემდე საკუთარ სათქმელს ამბობს და შესაბამის მოქმედებასაც განაპირობებს. თუ ყველაფერს ამას კაპიტალიზმის მგლურ ბუნებასა და სოციალისტური იდეების უსუსური ირაციონალიზმაც დაემატებთ, დასამუდგებლად თავი მამდიგლად არავის ქენება. ამ მხრივ რიცხვმცირე ერების მდგომარეობა კიდევ უფრო რთული და მწვანე პროპორციზირებად ხდება...

მამ, სად არის, ამ კიდევ არის კი გამოსავალი აღნიშნული ჩიხური სიტუაციიდან?

როდესაც საკითხი ასეთ სიმწვავეს იძენს, ყოველი ხალხი, ბუნებრივია, თავის ისტორიული მემკვირვების საღარბო იწყებს სავალი გზების ძიებას. ჩვენც, ამ მხრივ გარკვეული გამოცდილება გვაქვს, რადგან ისტორიული საქართველო არავითხელ მდგარა ასეთივე დიდი კატაკლიზმების წინაშე, თუმცა მოუხერხებლად პრობლემებიდან ღირსეულადაც გამოსულა.

ლაიხენით თუნდაც ანტიკური კოლონიზაციის პირველი ეტაპი, ბიზანტიის სამეფო კართან მრძოლის პერიოდებით, ირანისა და თურქულ-მონღოლური მოდგმის ხალხთა გაუთავებელი შემოსევები, არაბობის უძიმესი ისტორია და მათი შედეგები, რუსული კოლონიზაციის მარეხები... რომელი ერთი უნდა ჩამოიფარებოდა გასაცარც კია, თუ როგორ გაუძლო ასეთი მასშტაბის კატაკლიზმებს სივრცე-უბანით და მოხალეობით მუდმივად მცირე ქვეყანამ. ერთ-ერთი, რამაც მას საკუთარი არსებობა და სახე შეუნარჩუნა, იყო კულტურა, თავისი მრავალფეროვნებით და მაცოცხლებელი სურვილით.

სწორედ მასზე, უფრო ზუსტადა კულტურის ერთ-ერთ მოვლენაზე საუბრით უნდა გაეაგრძელოთ ჩვენი წერილი.

ჰუმანიტარული აზროვნების სადღესიო გადასახედიდან უკვე საკამათო აღარ არის საკითხი, რომ ქართული ქორეოგრაფიული კულტურა, ფოლკლორული სასიმღერო კულტურის პარალელურად, ერთ-ერთ უძველესი და უმდიდრესია, მსოფლიოს ხალხთა მიერ შექმნილი ანალოგიური მემკვიდრეობის უკიდევანო ოკეანეში.

მის წარმოშობის საწყისები ჯერ კიდევ იმ ეპოქებშია ჩანსულ-ჩაკორული, როდესაც ჩვენი უმოროსი წინაპრნი დღევანდელი კავკასიის მყარი აპირიენტი ხდება და აქაურნი ლანდშაფტის ათვისებებს უაღრესად გრძელ პროცესს უღრის საფუძვლებს. მამრედელი ადამიანი აუცილებელ სასიცოცხლო გარემოს ათვისებს მის ხელთ არსებული წებისმიერი საშუალებით – შემგროვებლობით, ნადრობა-თევზაობით, ბრძოლა-დატყობით, მეგრე მნათმოქმედებით, მელითობით, რელიგიურ-მაგიური რიტუალური ქმედებით, ხელოვნებით და ა.შ.

არსებობს ამ დონეზე, ადამიანის ცქვეა-მოქმედებები სინკრეტულია, გაუმოყვანავ-დაუნაწევრებელია და შორსაა პროვლესიული დიფერენციაციის საფეხურისგან, თუმცა ყველაფერიდან ჩანს, რომ არც ეს პროცესებიცაა შორს და მალე აღნიშნული ეტაპიც დადგება. აკი, ასეც მოხდა! ჩვენმა უმოროსმა წინაპრებმა ბინადარი ცხოვრების წესი გამოიმუშავა, მისთვის აუცილებელი სამინათმოქმედო პულტურა განუვითარა და ამ ძირითად საკრდენებზე გამაგრებულა წელ-წელა, მაგრამ თანმიმდევრულად მიჰყო ხელი სახელმწიფოებრივ აღმშენებლობას, კულტურის სხვადასხვა დარგის განვითარებას, მომავლანვე ქვეყნებთან თუ ხალხებთან თანაცხოვრების გზების ძიებას.

კაცობრიობის ისტორიაზე დაკვირება არჩენებს, რომ დღემდე ცნობილი ხალხების ცხოვრება, მათი ყოფა და ყოველდღიურობა იპარდით მოფენილი არასოდეს ყოფილა. სწორედ ამის გამო და მისგან მოტიანი პროცესების გაღვივება, მინისაგან პირის აღოგავა ბევრი სახელეობანი თუ შიმისმომგვრელი იმპერია, შეიცვალა ერთ დროს ხე-

ლუხლებლად მიჩნეული საზღვრები, ასპარეზზე გამოვიდა მანამდე უცნობი რელიგიური სწავლებები, განჩნდა განსხვავებული, ხშირად მწვლად გასათვისებელი საქონიმ-დელო-ნორმატიული მოთხოვნები, ფოლოსოფიურ-ესთეტიკური აზროვნების გაუგონარი ფორმები, შესაბამისი სახელოვნებო გააზრებები და მრავალი სხვა ამ.

პარადოქსი აღნიშნული კანონზომიერებასა თუ ყოფისა იმაშია, რომ ყველა ზემოთაწითვლილთაგან და კიდევ უფრო ფეფერებს, განვითარების დღევანდელ დონეზე ხდება თითქოსდა ადამიანის, მისი გაკეთილშობილების, დემოკრატიული არსებობის წესის კულტივირების, პროცნების უფლებების და თავისუფლებების განმტკიცების მიზნით. შედეგად და სინამდვილეში კი ყოველივეს რატომღაც ადამიანის გაუბედურება, მისი მორალურ-ეთიკური გადაგვირება და ცხოველური ინსტიტუტებისაკენ მიმართულება მოსდევს. ღმერთმა დაიფაროს, ამგვარ მოვლენებს საყოველთაო ხასიათი უქონლეს, მაგრამ არც იქამდე მისვლა განუდგინდა თუ კაცობრივად მალე სწორად სავალ გზა-პილიკებს ძაღან სწრავდ არ მიაკვლია და სვლაგეზიც დროულად არ განსაზღვრა.

ზემოთ ჩვენ იმის თაობაზე ვსაუბრობით, თუ როგორ ათვისებდა კავკასიის რეგიონში დაფუძნებული ჩვენი უმოროსი წინაპარი არსებულ სასიცოცხლო სივრცეს. ამ მხრივ ის მარტო არასოდეს ყოფილა, რადგან სხვა ხალხებმა, ერეგუნებმა და ერთი უძველესი და უმდიდრესი. უფრო განვებით ყველას თავისი სა-სიცოცხლო გარემო ერგო, თუმც ყველას, საბოლოო ვერამი ერთ-მანეთისაგან დასხვავებულია გზით განვითარება დასტავდა, რათა დასახული არსებობისათვის მიეღწია. სტენდ-ნულ პროცესში თავისი სიღრმეა თქმა ბუნებრივმა გარემომ, თვითრეალ-ნაცოიის საკრდენმა გენეტიკურად დემოკრატიულ შესაძლებლობებმა, კოლექტიურმა არცნობიერმა და არქეტაპულმა მატრიცამ, აღზრდა-განათლებლის სისტემების მრავალფეროვნებამ და ა.შ.

განათვლიწინებელია ის გარემოებაც, რომ საკაცობრიო ისტორიაში იმეათავდა ან საერთოდ არ მაგიური რიტუალური ქმედებით, ხელოვნებით და ა.შ. არსებობს ამ დონეზე, ადამიანის ცქვეა-მოქმედებები სინკრეტულია, გაუმოყვანავ-დაუნაწევრებელია და შორსაა პროვლესიული დიფერენციაციის საფეხურისგან, თუმცა ყველაფერიდან ჩანს, რომ არც ეს პროცესებიცაა შორს და მალე აღნიშნული ეტაპიც დადგება. აკი, ასეც მოხდა! ჩვენმა უმოროსმა წინაპრებმა ბინადარი ცხოვრების წესი გამოიმუშავა, მისთვის აუცილებელი სამინათმოქმედო პულტურა განუვითარა და ამ ძირითად საკრდენებზე გამაგრებულა წელ-წელა, მაგრამ თანმიმდევრულად მიჰყო ხელი სახელმწიფოებრივ აღმშენებლობას, კულტურის სხვადასხვა დარგის განვითარებას, მომავლანვე ქვეყნებთან თუ ხალხებთან თანაცხოვრების გზების ძიებას.

კაცობრიობის ისტორიაზე დაკვირება არჩენებს, რომ დღემდე ცნობილი ხალხების ცხოვრება, მათი ყოფა და ყოველდღიურობა იპარდით მოფენილი არასოდეს ყოფილა. სწორედ ამის გამო და მისგან მოტიანი პროცესების გაღვივება, მინისაგან პირის აღოგავა ბევრი სახელეობანი თუ შიმისმომგვრელი იმპერია, შეიცვალა ერთ დროს ხე-

ანსამბლების და ევროკავშირის სპეციალური სესიის შედეგებმა აჩვენა, რომ უკვე ოქტომბრის თვიდან კაცობრიობას საქმე აქვს ახალ მსოფლიოსთან. ეს არის მრავალვექტორი არ გამორუდდეს, მაგრამ ყველას კარგად ახსოვს, რომ მის შიგნით მხარეს მტაცებლის პოზიციიდან აზრადება, თანაც თამაშის წესებს კარნახობს უკიდევანო ტრანსატლანტიკური ამბიციების მქონე აშშ. რაც შეეხება აზიასა და მთელს აღმოსავლეთს, აქ უკვე სრულად აღფეფრებებს მსოფლიო ფაქტორი – ჩინეთი, რომელიც ყველაგანაა, თუმცა გამოკვეთილად ყველა ჩანს. მისი ქვეყნის მოდერნიზაციის სიზუსტით იმეორების, თვითის ფოთილზე გასაულო აბრეშუმის ჭიის მოქმედების სტრატეგია, რომელიც წყნარად, მშვიდად და თანმიმდევრებით, თანაც პრინმინდად ითვისებს ფოთლის სრულ პერიმეტრს – არავის, არავის უტყობს ძაძისა და მის-განცა მომხადებული ნაწარმის გარდა, მაგრამ გამაერთიანებელი ნიშან-თვისება – თავისუფლებისმოყვარე სისტემად დამრეულად დაუპირეს ურდობისათვის. თავისი ნამდვილი იმინაა, თუმცა კონტრკულ მინმეტში მასში მანაც გაღვივებს ძველმა ბარი ღირებულებით ორიენტაციებში, რატომღაც ჰქვლავ-ერკული საზოგადოება, რომლისთვისაც ევროპული ფასეულობები ისეთივე მსოფლიო მემკვიდრეობაა, როგორც ჩვენი უმოროსი წინაპარი არსებულ სასიცოცხლო სივრცეს. ამ მხრივ ის მარტო არასოდეს ყოფილა, რადგან სხვა ხალხებმა, ერეგუნებმა და ერთი უძველესი და უმდიდრესი. უფრო განვებით ყველას თავისი სა-სიცოცხლო გარემო ერგო, თუმც ყველას, საბოლოო ვერამი ერთ-მანეთისაგან დასხვავებულია გზით განვითარება დასტავდა, რათა დასახული არსებობისათვის მიეღწია. სტენდ-ნულ პროცესში თავისი სიღრმეა თქმა ბუნებრივმა გარემომ, თვითრეალ-ნაცოიის საკრდენმა გენეტიკურად დემოკრატიულ შესაძლებლობებმა, კოლექტიურმა არცნობიერმა და არქეტაპულმა მატრიცამ, აღზრდა-განათლებლის სისტემების მრავალფეროვნებამ და ა.შ.

განათვლიწინებელია ის გარემოებაც, რომ საკაცობრიო ისტორიაში იმეათავდა ან საერთოდ არ მაგიური რიტუალური ქმედებით, ხელოვნებით და ა.შ. არსებობს ამ დონეზე, ადამიანის ცქვეა-მოქმედებები სინკრეტულია, გაუმოყვანავ-დაუნაწევრებელია და შორსაა პროვლესიული დიფერენციაციის საფეხურისგან, თუმცა ყველაფერიდან ჩანს, რომ არც ეს პროცესებიცაა შორს და მალე აღნიშნული ეტაპიც დადგება. აკი, ასეც მოხდა! ჩვენმა უმოროსმა წინაპრებმა ბინადარი ცხოვრების წესი გამოიმუშავა, მისთვის აუცილებელი სამინათმოქმედო პულტურა განუვითარა და ამ ძირითად საკრდენებზე გამაგრებულა წელ-წელა, მაგრამ თანმიმდევრულად მიჰყო ხელი სახელმწიფოებრივ აღმშენებლობას, კულტურის სხვადასხვა დარგის განვითარებას, მომავლანვე ქვეყნებთან თუ ხალხებთან თანაცხოვრების გზების ძიებას.

კაცობრიობის ისტორიაზე დაკვირება არჩენებს, რომ დღემდე ცნობილი ხალხების ცხოვრება, მათი ყოფა და ყოველდღიურობა იპარდით მოფენილი არასოდეს ყოფილა. სწორედ ამის გამო და მისგან მოტიანი პროცესების გაღვივება, მინისაგან პირის აღოგავა ბევრი სახელეობანი თუ შიმისმომგვრელი იმპერია, შეიცვალა ერთ დროს ხე-

XXI ს-ის მეორე ათწლეულის მსოფლიო თავისი განვითარების დონეზე უკმაპუ ახალი, თანაც სრულიად განსხვავებული წესის ერთგადღება. უფრო მეტიც, 2015 წლის სექტემბრის ბოლო დღემდე ჩატარებული გაეროს საგანგებო

ინტიგებში ათასეზის გამოცდილი მონაწილეთა აზრები. ისინი თავის რიგს უდენდა და თავის სარგებელს კაცობრიობას საქმე აქვს ახალ მსოფლიოსთან. ეს არის მრავალვექტორი არ გამორუდდეს, მაგრამ ყველას კარგად ახსოვს, რომ მის შიგნით მხარეს მტაცებლის პოზიციიდან აზრადება, თანაც თამაშის წესებს კარნახობს უკიდევანო ტრანსატლანტიკური ამბიციების მქონე აშშ. რაც შეეხება აზიასა და მთელს აღმოსავლეთს, აქ უკვე სრულად აღფეფრებებს მსოფლიო ფაქტორი – ჩინეთი, რომელიც ყველაგანაა, თუმცა გამოკვეთილად ყველა ჩანს. მისი ქვეყნის მოდერნიზაციის სიზუსტით იმეორების, თვითის ფოთილზე გასაულო აბრეშუმის ჭიის მოქმედების სტრატეგია, რომელიც წყნარად, მშვიდად და თანმიმდევრებით, თანაც პრინმინდად ითვისებს ფოთლის სრულ პერიმეტრს – არავის, არავის უტყობს ძაძისა და მის-განცა მომხადებული ნაწარმის გარდა, მაგრამ გამაერთიანებელი ნიშან-თვისება – თავისუფლებისმოყვარე სისტემად დამრეულად დაუპირეს ურდობისათვის. თავისი ნამდვილი იმინაა, თუმცა კონტრკულ მინმეტში მასში მანაც გაღვივებს ძველმა ბარი ღირებულებით ორიენტაციებში, რატომღაც ჰქვლავ-ერკული საზოგადოება, რომლისთვისაც ევროპული ფასეულობები ისეთივე მსოფლიო მემკვიდრეობაა, როგორც ჩვენი უმოროსი წინაპარი არსებულ სასიცოცხლო სივრცეს. ამ მხრივ ის მარტო არასოდეს ყოფილა, რადგან სხვა ხალხებმა, ერეგუნებმა და ერთი უძველესი და უმდიდრესი. უფრო განვებით ყველას თავისი სა-სიცოცხლო გარემო ერგო, თუმც ყველას, საბოლოო ვერამი ერთ-მანეთისაგან დასხვავებულია გზით განვითარება დასტავდა, რათა დასახული არსებობისათვის მიეღწია. სტენდ-ნულ პროცესში თავისი სიღრმეა თქმა ბუნებრივმა გარემომ, თვითრეალ-ნაცოიის საკრდენმა გენეტიკურად დემოკრატიულ შესაძლებლობებმა, კოლექტიურმა არცნობიერმა და არქეტაპულმა მატრიცამ, აღზრდა-განათლებლის სისტემების მრავალფეროვნებამ და ა.შ.

განათვლიწინებელია ის გარემოებაც, რომ საკაცობრიო ისტორიაში იმეათავდა ან საერთოდ არ მაგიური რიტუალური ქმედებით, ხელოვნებით და ა.შ. არსებობს ამ დონეზე, ადამიანის ცქვეა-მოქმედებები სინკრეტულია, გაუმოყვანავ-დაუნაწევრებელია და შორსაა პროვლესიული დიფერენციაციის საფეხურისგან, თუმცა ყველაფერიდან ჩანს, რომ არც ეს პროცესებიცაა შორს და მალე აღნიშნული ეტაპიც დადგება. აკი, ასეც მოხდა! ჩვენმა უმოროსმა წინაპრებმა ბინადარი ცხოვრების წესი გამოიმუშავა, მისთვის აუცილებელი სამინათმოქმედო პულტურა განუვითარა და ამ ძირითად საკრდენებზე გამაგრებულა წელ-წელა, მაგრამ თანმიმდევრულად მიჰყო ხელი სახელმწიფოებრივ აღმშენებლობას, კულტურის სხვადასხვა დარგის განვითარებას, მომავლანვე ქვეყნებთან თუ ხალხებთან თანაცხოვრების გზების ძიებას.

კაცობრიობის ისტორიაზე დაკვირება არჩენებს, რომ დღემდე ცნობილი ხალხების ცხოვრება, მათი ყოფა და ყოველდღიურობა იპარდით მოფენილი არასოდეს ყოფილა. სწორედ ამის გამო და მისგან მოტიანი პროცესების გაღვივება, მინისაგან პირის აღოგავა ბევრი სახელეობანი თუ შიმისმომგვრელი იმპერია, შეიცვალა ერთ დროს ხე-

კაცობრიობის ისტორიაზე დაკვირება არჩენებს, რომ დღემდე ცნობილი ხალხების ცხოვრება, მათი ყოფა და ყოველდღიურობა იპარდით მოფენილი არასოდეს ყოფილა. სწორედ ამის გამო და მისგან მოტიანი პროცესების გაღვივება, მინისაგან პირის აღოგავა ბევრი სახელეობანი თუ შიმისმომგვრელი იმპერია, შეიცვალა ერთ დროს ხე-

კაცობრიობის ისტორიაზე დაკვირება არჩენებს, რომ დღემდე ცნობილი ხალხების ცხოვრება, მათი ყოფა და ყოველდღიურობა იპარდით მოფენილი არასოდეს ყოფილა. სწორედ ამის გამო და მისგან მოტიანი პროცესების გაღვივება, მინისაგან პირის აღოგავა ბევრი სახელეობანი თუ შიმისმომგვრელი იმპერია, შეიცვალა ერთ დროს ხე-

ქართული ცეკვის სივრცეების ხატვის

მწვლელობისა და ავებლობის, მხალმსვენებისა თუ მწვლეობიანი პრობის წლებში შემოქმედი ქართული მოდერნი უცხოური ცეკვების მომქალაქებია მიუხედავად, არ შენედა ინტერესი „ხორუმისა“ და „განდაგანას“ მიმართ. ქორეოგრაფია, პლასტიკური ენით საუბარი ახალგაზრდობის ესთეტიკური აღზრდის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი კომპონენტია. იმ-აზე, თუ როგორ წარმართავთ ახალგაზრდის აღზრდას, ბევრად არის დამოკიდებული რა ძალის აღმზრდელი მიემართავთ.

კარგს მეტი რა ითქმის... საქართველოს ყველა კუთხიში დიდი ყურადღება ექცევა ქორეოგრაფიის მონაპოვრის განვითარებასა და დაცვას. ცეკვაებს ყველა და ყველაგან, ყველაფერსა და ყოველთვის. არის თუ არა ეს განვითარება? რა თქმა უნდა არის, რადგან განვითარების აღმა სელის დინამიკა აშკარად იკითხება... მაგრამ, ვიცავთ თუ არა წინაპრების თვისება – თავისუფლებისმოყვარე სულით, ჰუმანიზმით, პატივით, სიყვარულით და სხვა სხვათაგან? აი, საკითხები, რომლებიც დღეს წესრიგს აცხებენ და მასუსაც მოითხოვენ.

განვითარებთ, რაკი ცეკვაავთ, ვიცავთ, რაკი იმას ვაძობთ და არ უარყვით, მაგრამ ვინ უდგას ამას სათავეში და დათურს სამსახურს ხომ არ ვუნწევთ სამიშვილო საქმეს?! საქმე ის არის, რომ ექიზმაში თავისი შექმნილი წამლით შესაძლოა კურნავს მიუხედავად, მაგრამ მისივე თვისებით და მასუსაც მოითხოვენ.

ამერიდან – იმერამდე, კოლხეთიდან – სამცხე-საათაბაგომდე, რამიდან – გომორამდე, აჭარისა და აფხაზეთამდე ქართველ კაცებს თავისი მრწამსი, ყოფა და არსებობა, სიხარული, ჭირ-ვარამი და ღმერთი, სული და გული ჩაუტოვია და გამოუხატავს ლაზართან ცეკვებში.

თითოეულისათვის თვითმყოფადობით მოუწიებია მარადიული არსებობის უფლება. ამ უფლებით გაუძელო ქართულმა ცეკვამ საუკუნებს და უმდიდრესი ზეპირი სიტყვიერი თუ მუსიკალური ფოლკლორის მხარის დამამუშავებელი მატრიცული უზნავლობები. ესეც არ იქმნება და მოქმედებაში მოიყვანეს სრულიად უცხო, აქამდე ასეთ სიტუაციებში გამოუცდილი ძალივაც ხეს, ელექტრონის ბოძს, ძალივაც, კატეტსა თუ სხვა მინაურ არსებებს. აღნიშნული საზოგადოების წევრები, ცივილიზებული, განათლებული, ქვეყნიერებაშიოფილი ადამიანები გააფთრებულ-განწიწებულები ამტკიცებენ, გინდა თუ არა „ეხდო ვარო“. აქ აბსოლუტურ ღირებულებაა გამოიყვანა ბულის თვამევეულობამდე მისული ადამიანის თავისუფლების იდეა და მის მიმდევარ ვინმე ბრეივის თვითგამოხატვის კონცეფტუალური ხედვის მომედლებით შეუძლია მიმარჯენილ დახვერტოს რამდენიმე ათეული უდანაშაულო, სტუდენტი, ხოლო ამის მხილველი კარგად ნაკვებ-ნაპატები ევროპული ინტელიგენტი სერიოზულად წუხდება იმაზე, რომ იგივე პრეივის ოსლოს უნივერსიტეტში ლექციების მოსმენისას ღია ფანჯრებიდან არ დაუბეროს და ორპირი ქარის ულ-მიბობამდ სურდო არ შეჰყაროს.

სამწუხაროდ, ეს ყველაფერი ამით როდი მთავრდება, რადგან აღნიშნულ პროცესებში საკუთარ თამაშს თამაშობს სხვადასხვა სახელმწიფოს პოლიტიკური ინტერესები, მათ შორისაა ბებერი ინგლისი, რომელსაც, ვფიქრობთ სულ ტყუილად ვჩვენება, რომ მსუყე სარგებელსაც ნახავს, ხოლო მისივე ინტელიგენტი განსხვავებული კონტურებს შეიძინეს ეს ილუზია, რადგან ნამოწყველად თამაშებს არანაკლებ დაგეშილი და

სახეონებით, სიყვარულითა და დიდი ინტელექტით. ახლად შექმნილი მოდერნი უცხოური ცეკვების მომქალაქებია მიუხედავად, არ შენედა ინტერესი „ხორუმისა“ და „განდაგანას“ მიმართ. ქორეოგრაფია, პლასტიკური ენით საუბარი ახალგაზრდობის ესთეტიკური აღზრდის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი კომპონენტია. იმ-აზე, თუ როგორ წარმართავთ ახალგაზრდის აღზრდას, ბევრად არის დამოკიდებული რა ძალის აღმზრდელი მიემართავთ.

კარგს მეტი რა ითქმის... საქართველოს ყველა კუთხიში დიდი ყურადღება ექცევა ქორეოგრაფიის მონაპოვრის განვითარებასა და დაცვას. ცეკვაებს ყველა და ყველაგან, ყველაფერსა და ყოველთვის. არის თუ არა ეს განვითარება? რა თქმა უნდა არის, რადგან განვითარების აღმა სელის დინამიკა აშკარად იკითხება... მაგრამ, ვიცავთ თუ არა წინაპრების თვისება – თავისუფლებისმოყვარე სულით, ჰუმანიზმით, პატივით, სიყვარულით და სხვა სხვათაგან? აი, საკითხები, რომლებიც დღეს წესრიგს აცხებენ და მასუსაც მოითხოვენ.

განვითარებთ, რაკი ცეკვაავთ, ვიცავთ, რაკი იმას ვაძობთ და არ უარყვით, მაგრამ ვინ უდგას ამას სათავეში და დათურს სამსახურს ხომ არ ვუნწევთ სამიშვილო საქმეს?! საქმე ის არის, რომ ექიზმაში თავისი შექმნილი წამლით შესაძლოა კურნავს მიუხედავად, მაგრამ მისივე თვისებით და მასუსაც მოითხოვენ.

ამერიდან – იმერამდე, კოლხეთიდან – სამცხე-საათაბაგომდე, რამიდან – გომორამდე, აჭარისა და აფხაზეთამდე ქართველ კაცებს თავისი მრწამსი, ყოფა და არსებობა, სიხარული, ჭირ-ვარამი და ღმერთი, სული და გული ჩაუტოვია და გამოუხატავს ლაზართან ცეკვებში.

თითოეულისათვის თვითმყოფადობით მოუწიებია მარადიული არსებობის უფლება. ამ უფლებით გაუძელო ქართულმა ცეკვამ საუკუნებს და უმდიდრესი ზეპირი სიტყვიერი თუ მუსიკალური ფოლკლორის მხარის დამამუშავებელი მატრიცული უზნავლობები. ესეც არ იქმნება და მოქმედებაში მოიყვანეს სრულიად უცხო, აქამდე ასეთ სიტუაციებში გამოუცდილი ძალივაც ხეს, ელექტრონის ბოძს, ძალივაც, კატეტსა თუ სხვა მინაურ არსებობებს. აღნიშნული საზოგადოების წევრები, ცივილიზებული, განათლებული, ქვეყნიერებაშიოფილი ადამიანები გააფთრებულ-განწიწებულები ამტკიცებენ, გინდა თუ არა „ეხდო ვარო“. აქ აბსოლუტურ ღირებულებაა გამოიყვანა ბულის თვამევეულობამდე მისული ადამიანის თავისუფლების იდეა და მის მიმდევარ ვინმე ბრეივის თვითგამოხატვის კონცეფტუალური ხედვის მომედლებით შეუძლია მიმარჯენილ დახვერტოს რამდენიმე ათეული უდანაშაულო, სტუდენტი, ხოლო ამის მხილველი კარგად ნაკვებ-ნაპატები ევროპული ინტელიგენტი სერიოზულად წუხდება იმაზე, რომ იგივე პრეივის ოსლოს უნივერსიტეტში ლექციების მოსმენისას ღია ფანჯრებიდან არ დაუბეროს და ორპირი ქარის ულ-მიბობამდ სურდო არ შეჰყაროს.

სივრცეების ხატვის

სახლურია, მორჩა და გათავდა. დიდი ინტელექტით. ახლად შექმნილი მოდერნი უცხოური ცეკვების მომქალაქებია მიუხედავად, არ შენედა ინტერესი „ხორუმისა“ და „განდაგანას“ მიმართ. ქორეოგრაფია, პლასტიკური ენით საუბარი ახალგაზრდობის ესთეტიკური აღზრდის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი კომპონენტია. იმ-აზე, თუ როგორ წარმართავთ ახალგაზრდის აღზრდას, ბევრად არის დამოკიდებული რა ძალის აღმზრდელი მიემართავთ.

კარგს მეტი რა ითქმის... საქართველოს ყველა კუთხიში დიდი ყურადღება ექცევა ქორეოგრაფიის მონაპოვრის განვითარებასა და დაცვას. ცეკვაებს ყველა და ყველაგან, ყველაფერსა და ყოველთვის. არის თუ არა ეს განვითარება? რა თქმა უნდა არის, რადგან განვითარების აღმა სელის დინამიკა აშკარად იკითხება... მაგრამ, ვიცავთ თუ არა წინაპრების თვისება – თავისუფლებისმოყვარე სულით, ჰუმანიზმით, პატივით, სიყვარულით და სხვა სხვათაგან? აი, საკითხები, რომლებიც დღეს წესრიგს აცხებენ და მასუსაც მოითხოვენ.

განვითარებთ, რაკი ცეკვაავთ, ვიცავთ, რაკი იმას ვაძობთ და არ უარყვით, მაგრამ ვინ უდგას ამას სათავეში და დათურს სამსახურს ხომ არ ვუნწევთ სამიშვილო საქმეს?! საქმე ის არის, რომ ექიზმაში თავისი შექმნილი წამლით შესაძ

„კავკასია 2015“ — უკრაინა

ТВОРЧЕСКИЙ СОЮЗ ДЕЯТЕЛЕЙ ХОРЕОГРАФИИ ГРУЗИИ НАПРАВИЛ БЛАГОДАРСТВЕННОЕ ПИСЬМО В АДРЕС МИНИСТРА КУЛЬТУРЫ НОВОСИБИРСКОЙ ОБЛАСТИ ВАСИЛИЯ КУЗИНА

6 АВГУСТА 2015 17:15
 Председатель союза – заслуженный деятель искусств Грузии, профессор Лаузи (Резо) Чанишвили выразил слова благодарности в связи с успешным выступлением новосибирского образцового коллектива, ансамбля грузинского народного танца «Имеди» на Международном хореографическом фестивале «Кавказ-2015».

В письме, в частности, отмечается, что государственная поддержка творческого коллектива, его участие в фестивале придают «импульс процессу восстановления и укрепления

дружбы между народами». Международный детский и молодежный хореографический фестиваль «Кавказ-2015» прошел в июле на территории семи городов Грузии – Поты, Зугдиди, Озургети, Уреки, Кобулети, Ланчхути и Батуми. В нем приняли участие около двух тысяч юных танцоров из Грузии, России, Молдовы, Армении, Азербайджана, Польши. В рамках фестиваля состоялись концерты, мастер-классы ведущих педагогов-хореографов, научно-практические конференции, творческие встречи.

Ансамбль народного танца

художественный руководитель – Гоча Шалвович Шiomгвлишвили, выпускник Новосибирского государственного университета путей сообщения, в хореографии – ученик профессора Резо Чанишвили (Тбилиси, Грузия), официальный представитель Творческого союза хореографов Грузии в Сибирском федеральном округе, заместитель Председателя Общественной организации «Землячество народов Грузии» по культуре, кавалер орденов «Амагдари» и «Сияние грузинской хореографии». В составе ансамбля более 40 человек – от 6 до 24 лет. В репертуаре «Имеди» около двух десятков танцев разных народностей, населяющих Грузию.

Коллектив – постоянный участник городских и областных фестивалей и праздников. В сезоне 2013-2014 года ансамбль «Имеди» представил на нескольких сценических площадках Новосибирска программу «Грузинское застолье» совместно с хоровым ансамблем «Маркелловы голоса» Новосибирской государственной филармонии. В 2015 году участники ансамбля вошли в состав творческой делегации Поезда памяти «За духовное возрождение России», посвя-

щенной 70-летию Победы в Великой Отечественной войне и 1000-летию со дня преставления равноапостольного князя Владимира.

В 2015 году ансамбль стал базовым коллективом ГАУ НСО «Дом национальных культур им. Г. Заволокина» и получил звание «Народный (образцовый) самодеятельный коллектив».

http://www.mk.nso.ru/news/2350?fb_action_ids=818063531643364&fb_action_types=og.likes&fb_ref=VFg-pNQ3rq0.like

«Имеди» уже в третий раз принимает участие в фестивале, неизменно вызывая заслуженное признание специалистов и теплый прием публики. По итогам фестиваля «Кавказ-2015» всем участникам ансамбля были вручены дипломы, а руководитель коллектива Гоча Шiomгвлишвили награжден орденом «Сияние грузинской хореографии» за вклад в развитие хореографии Грузии за пределами страны.

Для справки: Ансамбль народного грузинского танца «Имеди» образован в 2009 году при Новосибирской региональной общественной организации «Землячество народов Грузии». Его основатель и

უკრაინის ფილსოფი ბეგბეგოვების

ბარაგაულის სიმღერისა და ცეკვის ანსამბლი ჯერ კიდევ გასული საუკუნის 30-იან წლებში ჩამოყალიბდა ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწის ივანე (ბიჭიკო) აბაშიძის მიერ. დაარსების დღიდან ბატონმა ბიჭიკომ გარს შემოიკრიბა უნიჭიერესი ახალგაზრდები, მათ შორის იყო უმესანინა ნავესი პიროვნება, ხარაგაულის კოლორითად ნოდებელი, ბრწყინვალე ლოტბარი და მომღერალი, ნიჭიერი შემოქმედი გივი

იძე, ლურსმანაშვილი და სხვები. ანსამბლის ლოტბარი, გივი ბუაჩიძე, პირველ ხანებში გასვლით კონცერტებს, შემდგომ პერიოდში კი კულტურის სახლში გამართულ ღონისძიებებს ხელმძღვანელობდა. 1949 წელს, მე-7 რესპუბლიკურ ოლიმპიადაზე ანსამბლი მისი ლოტბარობით გამოვიდა. სიმღერა „იმერულმა საოხუნჯო“, რომლის პირველი შემსრულებელიც თავად გახლდათ, იმთავითვე საყოველთაო აღიარება მოიპოვა. ეს სიმღერა დღემდე კოცნალობს და კვლავაც ამშვენებს ხარაგაულის სიმღერისა და ცეკვის ანსამბლის რეპერტუარს.

ბუაჩიძე, წლების განმავლობაში ანსამბლში მუშაობდნენ პროფესიონალი დირიჟორები, აკომპანიატორები; მისთვის ქმნიდნენ მუსიკას ცნობილი კომპოზიტორები. გამორჩეულ ანსამბლს ქორეოგრაფებიც გამოირჩეული ჰყავდა, ესენი იყვნენ: ბუხუტი დარახველი-იძე, მიხეილ შუბაძიკელი, რეზო ჭიხონელი-

სამწუხაროდ, გივი ბუაჩიძე, ნაადრევად, 39 წლის ასაკში 1963 წლის 13 მაისს გარდაიცვალა.

ბიჭიკო აბაშიძის ხელმძღვანელობით ანსამბლს ჩატარებული აქვს ორი ათასზე მეტი კონცერტი, რეპერტუარს კი მის მიერ დამუშავებული მრავალი სიმღერა ამშვენებდა („იმერული მგზავრული“, „იმერული მყარული“, „იმერული საოხუნჯო“ და სხვ.). ხარაგაულის სიმღერისა და ცეკვის ანსამბლი სისტემატურად მონაწილეობდა რესპუბლიკურ თუ ქვეყნის გარეთ გამართულ კონცერტებსა და ოლიმპიადებში. 1949 წელს, ანსამბლმა კონცერტები გამართა სამცხე-ჯავახეთში, 1952 წელს დასავლეთ საქართველოს ქალაქებსა და რაიონებში მოაწყო ტურნე; 1957 წელს ლეოვში, ხალხთა მეგობრობის ზეიმზე დიდი წარმატება ხვდა წილად; 1966 წელს, ანსამბლი იმყოფებოდა პოლონიეთის რესპუბლიკაში ხალხური სიმღერის ფესტივალზე,

რომელშიც მონაწილეობდნენ მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნიდან მონვეული სახალხო გუნდები. 1970 წელს, საქართველო ტელევიზიამ მოსკოვში ჩაწერა ანსამბლის კონცერტი, რომელიც ცენტრალური ტელევიზიით გადაიკა. 1980 წელს, ლატვიის ქალაქ ვენტსპილში, სიმღერისა და ცეკვის ფესტივალზე, ანსამბლის გამოსვლით მოხიბულმა ორგანიზატორებმა, ნაცვლად გათვალისწინებული 30 წუთისა, ანსამბლს საათი და 10 წუთი დაუთმეს. აღსანიშნავია ის ფაქტი, რომ „სულკოს“ შესრულების დროს, ანსამბლის ლოტბარს, თ. კიკნაძეს, წილად ხვდა ბედნიერება, ედირიორა არა მხოლოდ მშობლიური ანსამბლის, არამედ სცენასა და დარბაზში მყოფი ათასზე მეტი კაცისთვის.

1947-52 წლებში, ხარაგაულის სიმღერისა და ცეკვის ანსამბლს მინიჭებული ჰქონდა „სახელმწიფო ანსამბლის“ სტატუსი, ხოლო 1970 წელს, დამსახურებულად მიიღო „სახალხო ანსამბლის“ წოდება.

1964 წელს ხარაგაულში იმყოფებოდა პარიზის კოსერვატორიის პროფესორი ივეტ გრიმო, რომელმაც ზემოთ აღნიშნული ანსამბლის შესრულებით ჩაწერა რამდენიმე ხალხური სიმღერა, რომლებიც შესულია მის მიერ პარიზში გამოცემულ ნიშნში.

ანსამბლმა თავისი არსებობის მანძილზე არაერთი მუსიკანთა პიროვნება და პროფესიონალი გამოიწვია, რომელთაც უფროს-სიონალი გამოიწვია, რომელთაც უფროს-

განსაკუთრებით გამოჩენილია 2013 წელი, როდესაც ანსამბლ „უბისს“, მრავალწლიანი ნაყოფიერი მოღვაწეობისთვის, საქართველოს ქორეოგრაფიის მოღვაწეთა შემოქმედებით კავშირმა მიანიჭა „სანიშნულ საბავშვო სახალხო ანსამბლის“ წოდება; 2014 წელს, ეროვნული და ეთნოკულტურული მონაწილეობის მფლობელობის პედაგოგ-

ბისაგან მიღებული ცოდნა-გამოცდილება, შემდგომ საკუთარ მოსწავლეებს გადასცეს. ამ გზით შენარჩუნებულ იქნა მემკვიდრეობითობა, ტრადიციები და მუშაობის საუკეთესო ფორმები.

მოიყვანთ შესაბამის მაგალითს – ნიჭიერმა და-ძმამ, ზაზა და ელისო ლურსმანაშვილებმა, ჯერ კიდევ 1998 წელს ჩამოყალიბდნენ ბავშვთა ქორეოგრაფიული ანსამბლი „უბისი“, რომელსაც სახელი უბისის ტაძრის საპატრიარქოლოდ დაარქვეს. წლების განმავლობაში, სწორედ ამ ტაძარში გალობდა ბატონი ზაზა. ანსამბლი დამოუკიდებლად 2003 წელს დაემუშავა. 2003 წლიდან „უბისი“ ხარაგაულის სიმღერისა და ცეკვის ანსამბლს უერთდება, რომლის ლოტბარი ზაქარია ბერაძე გახლავთ.

2007 წლიდან ანსამბლი უკვე რაიონის კულტურის ცენტრიდან არსებობდა. ზაზა და ელისო ლურსმანაშვილების თავდაუზოგავმა შრომამ და ანსამბლის წევრების მონდობამ შედეგი მაღლედ გამოიღო და სულ მცირე ხანში, საქართველოსა თუ მის ფარგლებს გარეთ გამართულ მრავალ საერთაშორისო ფესტივალ-კონკურსში მიიღეს მონაწილეობა და საპატიო ჯილდოების მფლობელებიც გახდნენ.

ქორეოგრაფთა გაერთიანებამ, ანსამბლი „უბისი“ ზაქარია ბერაძის სახელობის ფესტივალში „ცაცქურასული“ მიღწეული წარმატებისთვის დააჯილდოვა დიპლომითა და ლურჯატის წოდებით; 2015 წელს, ანსამბელი ფესტივალ „ქართული ცეკვით სადღეობელ ერთიანი საქართველოსთვის მებრძოლ გმირებს“-ში წარმატებული გამოსვლისთვის, ქართული ქორეოგრაფიის ეროვნულმა ცენტრმა დიპლომით დააჯილდოვა.

2015 წლის მარტში, ანსამბლის მთავარი ქორეოგრაფი ზაზა ლურსმანაშვილი, წარმატებული შემოქმედებითი მოღვაწეობის, ქორეოგრაფიულ ხელოვნებაში შეტანილი წვლილისა და საქართველოს ქორეოგრაფიის მოღვაწეთა შემოქმედებითი კავშირის საქმიანობაში აქტიური მონაწილეობისთვის დააჯილდოვა „საქართველოს ქორეოგრაფიის ამგვარი“ ორდენით.

P.S. გაზეთი „საქართველოს ქორეოგრაფია“ წინვალასა და წარმატებებს უსურვებს ქალბატონ ელისოსა და ბატონ ზაზას, შემდგომშიც ჩვეული ენერჯითა და მონდობით ემსახურონ ქართული ქორეოგრაფიული ხელოვნებასა და ახალგაზრდა თაობის აღზრდის საქმეს.

ანსამბლი „ტაპარი“

სამშობლო ეროვნული ცეკვების მაღალი სამემსრულებლო ოსტატობით. ანსამბლი აქტიურად მონაწილეობს საქართველოს ქორეოგრაფიის მოღვაწეთა შემოქმედებითი კავშირის მიერ დაგეგმილ ღონისძიებებში: 2014 წელს მონაწილეობა მიიღო ზემოთ აღნიშნული კავშირის მიერ ორგანიზებულ საერთაშორისო საბავშვო და ახალგაზრდულ ფესტივალ „კავკასია-2014“-ში და წარმატებითაც; ანსამბლი წელსაც აქტიურად მონაწილეობდა საერთაშორისო ფესტივალ „კავკასია-2015“-ში და წარმატებული გამოსვლისთვის შესაბამისი ჯილდოც დაიმსახურა.

ბავშვთა ქორეოგრაფიული ანსამბლი „ტაპარი“ 2002 წელს, ახალგაზრდა და ნიჭიერი ქორეოგრაფების, გოჩა გაბაშვილისა და გიული მერაბიშვილის თაოსნობით დაარსდა. ქართული ცეკვის დიდი სიყვარულმა და თავდაუზოგავმა შრომამ ნაყოფი გამოიღო და სულ მოკლები ხანში ანსამბლი „ტაპარი“ წარმატებით წარსდგა მაცურებლის წინაშე.

ანსამბლს შემდგომ წლებშიც არ მოკლებია წარმატებები. 2007 წლიდან დღემდე „ტაპარმა“ მონაწილეობა მიიღო საქართველოსა თუ მის ფარგლებს გარეთ გამართულ არაერთ ფესტივალ-კონკურსში. განსაკუთრებით აღსანიშნავია 2007 წელს წუნისში გამართულ შუკრებაში მონაწილეობა. 2008-09 წლებში ანსამბლმა დიდი წარმატება მიიპოვა თურქეთის საკურორტო ქალაქებში – ანტალიასა და ალანიში გამართულ საერთაშორისო ფესტივალში.

წარმატებული გამოდგა ანსამბლის გამოსვლები 2010-11-12 წლებში ქობულეთში გამართულ საერთაშორისო ფესტივალში, სადაც, შესაბამისად, საპატიო ჯილდოებიც დაიმსახურა. აღსანიშნავია 2011 წელს ანსამბლ „ტაპარის“ ვიზიტი თურქეთის რესპუბლიკის ქალაქ ერზურუმში გამართულ ფესტივალზე, სადაც პატარა მოცეკვავეებმა კვლავ ასახელეს

შობლების საქმეს ერთგულად აგრძელებენ შვილები – მინდია და ნინო გაბაშვილები. ნინომ დაამთავრა სერგო ზაქარიას სახელობის ქორეოგრაფიული სასწავლებელი, მინდია აქტიურად უდგას ბატონ გოჩას გვერდში და მიზნად აქვს დასახული მამის გზას გააყვეს.

P.S. მიუხედავად პიროვნული ტრაგედიისა (წადრევედ გარდაიცვალა ქალბატონი გიული), ბატონი გოჩა გაბაშვილი კვლავ მხნედ და თავდადებით ემსახურება ახალგაზრდა თაობის აღზრდის საქმეს.

გაზეთი „საქართველოს ქორეოგრაფია“ წარმატებებს და წინსვლას უსურვებს ამაგდარ ქორეოგრაფს, მის შვილებსა და აღზრდილებს. კვლავაც მრავალგზის ესახელებინით სამშობლო ქართული ცეკვის მაღალი სამემსრულებლო ოსტატობით.

„შემოდგომის რიგები – 2015“

2015 წლის ოქტომბრის თვე სახმოდ დავვირთული და შინაარსობრივად მრავალფეროვნისა საქართველოს ქორეოგრაფიის მოღვაწეთა შემოქმედებითი კავშირისთვის. 23-24-25 ოქტომბერს, წრადიციულად საერთაშორისო ფესტივალ „შემოდგომის რიგები“, ფარგლებში, გაიმართება მასშტაბური ღონისძიებები მხედეთაში, ყვარელსა და თელავში. დავგეგმულ უნხვერცხში მონაწილეობას მიიტანენ როგორც საქართველოს მასშტაბით მოქმედი სახავშვი და ახალგაზრდული ქორეოგრაფიული ანსამბლები, ასევე სახლავრავრითად მონხვეული უოლექ-ქვენი. გარდა ამისა, ზემოთ აღნიშნულ ქალაქებში გაიმართება სამხეხეირო უხხვერცხი და მასხეხეულსაში. გაზეთი „საქართველოს ქორეოგრაფია“, წარმავცენებს უხურვეს ფესტივალის ორგანიზაციებისა და მასში მონაწილე ქორეოგრაფიულ ანსამბლებს. ვიმეღვინებთ, რომ დავგეგმულა ღონისძიებები უდევე უფრო შეეხეხეხოს ხელს ქართული ქორეოგრაფიული ხელოვნების სრულყოფა-განვითარების საქმეს.

სკოლა-ინტერნატი „ხავატ ჰანოარ“ დაარსდა 1949 წელს და მდებარეობს თანამედროვე იერუსალიმის ცენტრში. სკოლის სახელწოდება იერთოდან ითარგმნება, როგორც „მოსწავლეთა ახალგაზრდული სონისტური სოფლი“. მართლაც, სკოლის ერთ-ერთი მთავარი მიზანია, და კულტურულ მეკვიდრეობას. ამასთანავე, სკოლა დიდ მნიშვნელობას ანიჭებს როგორც მონაწილეთა მაღალ აკადემიურ მიღწევებს, ასევე მათ ჩამოყალიბებას ითარგმნება, როგორც „მოსწავლეთა ახალგაზრდული სონისტური სოფლი“. მართლაც, სკოლის ერთ-ერთი მთავარი მიზანია, და კულტურულ მეკვიდრეობას.

მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნიდან სასწავლებლად ჩამოსულმა მოზარდებმა გაითავისონ და პატივს სცენ ებრაულ ტრადიციებს, ისრაელის სახელმწიფოს ისტორიასა და კულტურულ მემკვიდრეობას. ამასთანავე, სკოლა დიდ მნიშვნელობას ანიჭებს როგორც მონაწილეთა მაღალ აკადემიურ მიღწევებს, ასევე მათ ჩამოყალიბებას ითარგმნება, როგორც „მოსწავლეთა ახალგაზრდული სონისტური სოფლი“. მართლაც, სკოლის ერთ-ერთი მთავარი მიზანია, და კულტურულ მეკვიდრეობას.

„ხავატ ჰანოარ ჰასიონი“

სასწავლო ცენტრი, მუსიკალურ-ვიოკალური სკოლა, სხვადასხვა მიმდინარეობების ქორეოგრაფიული კოლექტივები, მრავალფეროვანი სპორტული სექციები მაღალი დონის სპორტული მოედნებითა და ოლიმპიური საცურაო აუზით. „ხავატ ჰანოარს“ ერთ-ერთი წამყვანი პროექტია ისრაელის ხალხური ცეკვების ანსამბლი, რომელიც დაკომპლექტებულია მხოლოდ ადგილობრივი მოსწავლეებით.

მაღალკვალიფიციური ქორეოგრაფების დახმარებით, ანსამბლი წლების განმავლობაში დიდი წარმატებით მონაწილეობს როგორც ადგილობრივ, ასევე საერთაშორისო ცეკვის ფესტივალებზე, აღსანიშნავია, რომ კოლექტივს სათავეში უდგას საქართველოდან რეპატრირებული ქართველი ბრუნა ბატონი იური ბენ იოსელი (იოსებაშვილი).

2009 წლიდან ანსამბლს კურირებს საერთაშორისო მასშტაბით ცნობილი საცეკვაო კოლექტივი „ორა იერუსალიმი“ დუდი და პარულ მიზრახის თავკაცობით. სწორედ პარულ მიზრახის საქართველოში ვიზიტისას გაჩნდა იდეა, რომ ანსამბლ „ხავატ ჰანოარს“ სამომავლოდ მონაწილეობა მიეღო საქართველოში დაგეგმილ ფესტივალში. ამ იდეამ ხორცი შეისხა საქართველოს ქორეოგრაფიის მოღვაწეთა შემოქმედებითი კავშირის წევრების – გიორგი რუხაძისა და მამუკა გაბისონიას ისრაელში სტუმრობისას. ანსამბლ „ხავატ ჰანოარ ჰასიონის“ წარმომადგენელი ბავარული დავით ფერაქი მაღლობს უხდის ფესტივალ „შემოდგომის რიგები – 2015“-ის ორგანიზატორებს – P.S. გაზეთი „საქართველოს ქორეოგრაფია“ წარმატებებსა და წინსვლას უსურვებს ანსამბლ „ხავატ ჰანოარს“ და მის ხელმძღვანელს იური ბენ იოსელს (იოსებაშვილს) და უსურვებს, რომ კვლავაც ჩვეული თავდადებითა და ერთგულებით ეკეთებინოთ საყვარელი საქმე.

ისტორიას ყუვარს გაგეგმებები და პანაღმოსები...

პოლოვია, სახეს ემოციურ-ესთეტიკური მსოფლალქმის წესი, განდებდა დღემდე უცნობი მხატვრული თვითგამოხატვის ფორმები, ახალი სინდლები წარმოქმნებდა ფოკლორის წინაშე და ერთიორად ძნელ გახდებდა პრობლემათა რიგებიდან თავის დაღწევა.

ადამის მოდგმის ისტორიამ იცის შემთხვევები, როდესაც ცალკეული კონტინენტის ძირძველი მოსახლეობის სოციალური, ეთნიკური და კულტურული სახის გამოცვლა ხალხთა მასობრივი გადაადგილება-გადასახლების მიზეზით მოხდა. ეს პროცესი თავისი შედეგებით გაცეკვებული მწვავე იყო ისეთ დროს, როდესაც ახლადმოსული მასა და ადგილობრივი, ძირძველი მოსახლეობა ერთმანეთისაგან მკვეთრად განიჩყოდა რელიგიური მსოფლალქმითა და კულტურული ფასეულობებისადმი მიკუთვნებულობის ნიშნით. ამის გამო დაშლური და მოსული მუდმივ ანტაგონიზმში იყვნენ ერთმანეთთან, რაც წინააღმდეგობა ვერ გაუწია, ასიმბიოტიკაში ჩათრეული აღმოჩნდა და სულ მალე სახეც დაკარგა. იქ სადაც საქმე აქამდე არ მივიდა და ერმა საკუთარი სახის შენარჩუნება

შეძლო კულტურული ნასესხობისათვის თავის არიდება მიჩვენე ვერ მოხერხდა, რამაც შედეგად რელიგიური, სოციალური, ეთნიკური-ეთიკური და დღესდღეობის ახალი გაიღის მულტაკულტურული გარემო დაგვიტოვა.

დღევანდელი მდგომარეობა ამ მხრივ ფრიად რთულია, რადგან ევროპული სივრცე მიმდინარე პროცესებს საკუთარი ხელითვე ევლოვება და ახლა, რადგან გასაკვირვებ არ უნდა იყოს, სიტუაციიდან გამოსასვლელად ფულსა და საწოვავებზე, თუ მოწყალეობის გულუხვად გაცემასზე ორიენტირებული აქტივობებით ცდილობს. ჯერ კიდევ სულ რამდენიმე წლის წინ, გერმანიის კანცლერი ქ-ნი ანგელა მერკელი, საკუთარ

კოლექტებს, ევროპულ მსმენელსა და გერმანულ ბიურგერებს მთელი სერიოზულობით არწმუნებდა – დღევანდელი მსოფლიო მულტაკულტურული უნდა იყოსო. თითქოს ახალი გაიღის მულტაკულტურული გარემო დაგვიტოვა. დღევანდელი მდგომარეობა ამ მხრივ ფრიად რთულია, რადგან ევროპული სივრცე მიმდინარე პროცესებს საკუთარი ხელითვე ევლოვება და ახლა, რადგან გასაკვირვებ არ უნდა იყოს, სიტუაციიდან გამოსასვლელად ფულსა და საწოვავებზე, თუ მოწყალეობის გულუხვად გაცემასზე ორიენტირებული აქტივობებით ცდილობს. ჯერ კიდევ სულ რამდენიმე წლის წინ, გერმანიის კანცლერი ქ-ნი ანგელა მერკელი, საკუთარ

C
M
Y
K

გაზეთ „საქართველოს ქორეოგრაფია“ მკითხველთა უმეტესობისათვის, უსათუოდ კარგადაა ცნობილი, რომ 2015 წლის ივლის-აგვისტოში საქართველომ უმასპინძლა ევროპის ახალგაზრდულ ოლიმპიურ ფესტივალს — „თბილისი 2015“. ეს იყო ახალგაზრდობის, სიჩაუქის, სილამაზის და ჯანსაღი ცხოვრების წესის პროპაგანდაზე ორიენტირებული მასშტაბური ღონისძიება, რომელმაც ერთი მხრივ უზრუნველყო ქ. თბილისში ახალი ინფრასტრუქტურული პროექტების მქონე ოლიმპიური შენობა-ნაგებობების აგება, ხოლო მეორეს მხრივ ხალხთა დაახლოებისათვის ნაყოფიერი ნიადაგის მომზადება.

ჩვენთვის დიდად სასიამოვნოა იმის აღნიშვნა, რომ ოლიმპიური ღონისძიებების ორგანიზებასა და ჩატარებაში ღირსეული წვლილი შეიტანა საქართველოს ქორეოგრაფიის მოღვაწეთა შემოქმედებითა კავშირმა. ამ უკანასკნელის მიერ წარგზავნილი სპეციალისტები **გიორგი ქანიშვილი და კახაბერ მარკოიშვილი**, ასევე ცალკეული ქორეოგრაფები (**რეზო ბერაძე, ანგული ქავთარაძე, ტარიელ გოგობერიშვილი, თუთუნა კაკაბაძე, ლალი ქსოველი, თამუნა მელიქიშვილი, კახაბერ ბარბაქაძე, ნატო დარჩიაშვილი, გიორგი ფილიშვილი, გონა ყველაძე, კახა წკრილაშვილი, მალხაზ გვარამია, ეკატერინე ქანთარია, ციური ბიპაშვილი, გიორგი ბედოიძე, უჩა ეზიშვილი**

და ოფისის წარმომადგენლობა (რეზო ქანიშვილი, ოლეგ ალავიძე, მურმან გამისონია, მანანა ბერიძე, ზაზა მუჟაჟანაძე, ნატო მახათაძე) წარმატებით გაუძღვნენ ოლიმპიადის გახსნის ქორეოგრაფიულ ნაწილს.

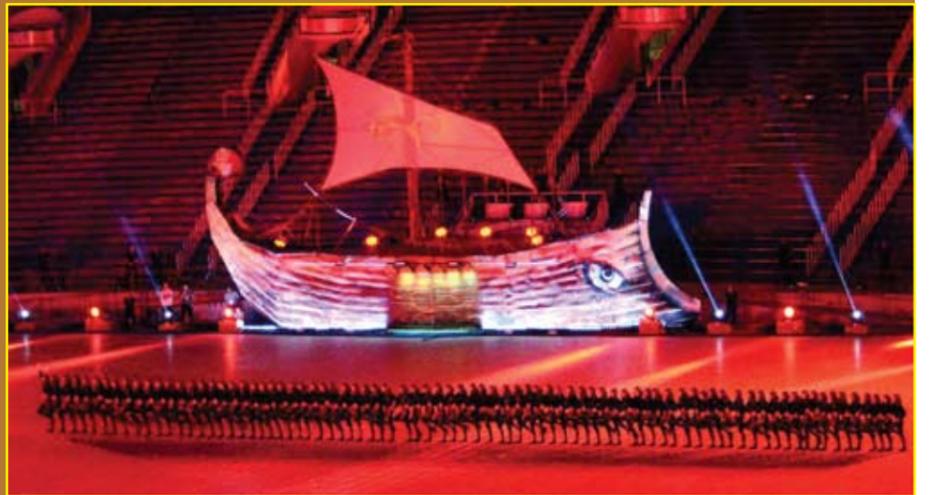
2015 წლის 9 ოქტომბერს, კავშირის ცენტრალურ ოფისს ეწვია საქართველოს კულტურის პალატის პრეზიდენტი, „თბილისი 2015“ გახსნისა და დახურვის საზეიმო ცერემონიების საორგანიზაციო ჯგუფის ხელმძღვანელი ბატონი **დავით ოქიტაშვილი**.

სტუმარმა მაღლიერება გამოხატა საქართველოს ქორეოგრაფიის მოღვაწეთა შემოქმედებითი კავშირის ხელმძღვანელების, ასევე ღონისძიების მონაწილე ყველა ქორეოგრაფისა და მათი აღსაზრდელების მიმართ.

ქორეოგრაფთა კავშირსა და თითოეულ მონაწილეს გადაეცათ სპეციალური ჯილდო, საგანგებო სიგელის სახით.

სტუმარს მიესალმნენ კავშირის თავმჯდომარე პროფესორი რეზო ქანიშვილი, თავმჯდომარის მოადგილე პროფესორი ოლეგ ალავიძე და სხდომაზე მონაწილე სხვა სტუმრები.

გამოთქვა საერთო აზრი, რომ მხარეებს შორის თანამშრომლობა სამომავლოდაც გაგრძელდება. დაისახა ახალი გეგმები, გაკეთდა მომავალი ღონისძიებების მონახაზი.

**საქართველოს
ქორეოგრაფია**

ISSN 2346-8041

9 772346 804000

მის: თბილისი, ც. დადიანის ქ. №26
ტელ.: 599 90 75 65
- საქართველოს ქორეოგრაფია;
www.qor.ge

სარედაქციო საბჭო:

რეზო ბალანჩივაძე
რეზო ქანიშვილი,
იური ტორაძე,
თენგიზ უთმელიძე,
უჩა დვალისხელი,
ზაურ ლაზოშვილი,
მურმან გამისონია.

საავტორო უფლებები დაცულია, მასალების გადაბეჭდვა რედაქციისთან შეუთანხმებლად დაუშვებელია, ავტორთა აზრი შესაძლოა არ ემთხვეოდეს რედაქციისას. ავტორები თავად აგებენ პასუხს ფაქტების, ციფრებისა თუ ციტატების სიზუსტეზე. მასალებს ხუთ ნაბეჭდ თაბახზე მეტს ნუ შემოგვთავაზებთ. შემოსული მასალები ავტორებს უკან არ უბრუნდება.

რედაქტორი:
ოლეგ ალავიძე

პასუხისმგებელი მდივანი:
მანანა უშიკიშვილი

თანადაფინანსებელი –
ქართული ქორეოგრაფიის
ეროვნული ცენტრი:
ზაზა მუჟაჟანაძე